

Ἐπὶ τῇ προσεχεῖ λήξει τοῦ δωδεκάτου ἔτους τῆς «Ἑστίας» παρακαλοῦνται οἱ κύριοι συνδρομηταί, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ προσεχές ἔτος, νὰ ἀνανεώσωσιν ἐγκαιρῶς τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΒΤΟΣ ΙΒ'—ΑΡΙΘ. 624

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΔΗΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΟΓΙΑΝΝΟΣ ἀγροτικὴ ἀνά-
μνησις, ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνῃ.
ΚΡΗΤΗ ΚΑΙ ΚΡΗΤΕΣ ὑπὸ Σπυρ. Παγανέλλῃ.
Ο ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ ΤΖΙΑΦΙΑ, διήγημα Γεωργίας
Ἑλλιοτ. Μετάφρασις Ἀριστοτέλους Π. Κουρτίδου.
Ο ΜΟΣΧΟΣ, ἱστορία τοῦ ἐμπορίου αὐτοῦ.
ΣΦΡΑΓΙΣ ΕΞ... ΟΥΡΑΝΟΥ.
ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΠΕΡΙ ΚΑΝΑΡΗ.
ΑΓΓΛΙΚΗ ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΑ.
ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Τὸ ἐν Λειψίᾳ μέγα τυπογραφικὸν κατὰστημα τοῦ Τεϋ-
θνέρου προαγγέλλει τὴν προσεχῇ ἐκδόσιν τῶν Ἑθικῶν τοῦ
Πλουτάρχου, κριτικῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ εὐπαιδευ-
του γυμνασιάρχου κ. Γρηγορ. Ν. Βερναρδάκη.

— Ὁ περιώνυμος Σκῳττ, ὁ μετὰ τοῦ Λίβδερ τοῦ ἄριστον
τῶν ἐλληνικῶν λεξικῶν ἐκδόσας, φίλος τοῦ Γλάδστωνος, ἐτε-
λεύτησεν ἐν Ἀγγλίᾳ γέρων ἡδὺν. Ὡς γνωστὸν τὸ λεξικὸν
αὐτοῦ ἔχει ἤδη ἐπτάκις ἐκδοθῆ ἀπὸ τοῦ 1842, ὅτε ἡ πρώτη
αὐτοῦ ἐκδόσις ἐθεωρήθη ὡς μέγας φιλολογικὸς θρίαμβος διὰ
τὴν φιλομάθειαν καὶ τὴν ἀκριβείαν, μεθ' ἧς εἶνε συντεταχ-
μένον. Ἰδιαίτερον ἄρθρον τῆς Σημείας τοῦ Λονδίνου ἐξαίρει
τὴν φιλογικὴν ὑπεροχὴν καὶ δεινότητα τοῦ ἀνδρός.

— Αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Leibnitz, αἱ κατὰ τὸν παρελθόντα
Μάιον εὐρεθεῖσαι ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Χάλλης, δημοσιευθή-
σονται ἐν τῷ ἄρτι ἰδρυθέντι «Ἱστορικῷ καὶ Φιλοσοφικῷ Ἀρ-
χείῳ». Αἱ εὐρεθεῖσαι ἐπιστολαὶ ἀνέρχονται εἰς 100 καὶ
πλείονας, ὧν 88 ἰδιόχειροι τοῦ μεγάλου ἐπιστήμονος.

— Ὁ λόρδος Οὐόλσλεϋ ἀσχολεῖται περὶ τὴν συγγραφὴν
ἱστορικοῦ μελετήματος περὶ τοῦ κατὰ τὸν IZ—IH αἰῶνα
ἄγγλου στρατηγοῦ καὶ πολιτευτοῦ Μαλβέρου.

— Κωμικὸν μελῶδες ἐν χειρογράφῳ καταλειφθὲν ὑπὸ
τοῦ Βέρπερ καὶ φέρων τὸν τίτλον «Die drei Pintos» ἀνα-
θεωρεῖται κατὰ τὸν προσεχῇ Ἰανουάριον ἐπὶ τῆς σκηνῆς
τοῦ ἐν Λειψίᾳ θεάτρου.

— Γενομένης ἐκποικίσεως αὐτογράφων πρὸ τινων ἡμερῶν

ἐπωλήθησαν ἐν ἄλλοις καὶ τὰ ἑξῆς: μία ἐπιστολὴ τοῦ Σιλ-
λερ 87 1/2 φρ., μία μαζούρκα τοῦ Σοπὲν 162 φρ., μία ἐπι-
στολὴ τοῦ Χάϋνδ 200 φρ. καὶ 33 ἐπιστολαὶ καὶ μουσικὰ
αὐτογραφα τοῦ Βάγνερ 1700 φράγκα.

— Εἰκὼν νεωτάτῃ τοῦ διασήμου ζωγράφου Τούμανν * ἡ
Κλωθὴ ἠγοράσθη ὑπὸ τινος καφεμπόρου ἐν Ἀμβούργῳ
ἀντὶ 14 χιλ. μάρκων.

— Ὁ Ἀντώνιος Ρουβινστάτν ἐπεράτωσε τὸ νεώτατον αὐ-
τοῦ ἔργον. Φέρει τὸν τίτλον «Μωῦσῆς» καὶ εἶνε ἐν μέρει
παρεμφερὲς πρὸς μελῶδες, ἐν μέρει δὲ πρὸς oratorium,
ὡς καὶ ἄλλα αὐτοῦ προγενέστερα ἔργα.

— Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἀπεδέξατο ὅπως θεθῶσι ὑπὸ
τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ προστασίαν αἱ κατὰ τὸν προσεχῇ Ἰου-
λιον γενησόμεναι ἑορταὶ τῆς ὁγδόης ἐκατονταετηρίδος τοῦ
πανεπιστημίου τῆς Βολωνίας.

— Ἑσχάτως ὁ Γάλλος ἀκαδημαϊκὸς καὶ ποιητὴς Φραγ-
κίσκος Κοππὲ περιηγήθη διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλβετίας,
ἀναγινώσκων ἐν τοῖς θεάτροις τὸ τελευταῖον αὐτοῦ δράμα
«Pour la couronne», ὅπερ ἕνεκα διαφωνιῶν πρὸς τὸν διευ-
θυντὴν τοῦ ἐν Παρίσις θεάτρου τοῦ Ὁδελίου δὲν ἐγένετο
δυνατὸν νὰ παρασταθῇ εἰσέτι αὐτόθι.

— Διὰ κοινοῦ συμποσίου τῶν φιλόλογων ἐωρτάσθη ἐν
Παρίσις ἡ πεντηκονταετηρίς τῆς Ἑταιρίας τῶν Λο-
γίων. Ἡ ἑταιρία πρὸ πεντηκονταετίας ἡδύνατο νὰ διστάξῃ
περὶ τοῦ μέλλοντος. Ἐκτοσε ὅμως διένειμεν εἰς βοηθήματα
420,000 φράγκων, πληρώνει δ' 127 συντάξεις, διανέμι-
μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐτησίως 400,000 φράγκα, καὶ τὸ ἐνε-
ργητικὸν τῆς ὑπερβαίνει τὰ 2,000,000. Τοῦ συμποσίου
προήδρευεν ὁ Ἰούλιος Κλαρετῆ, παρεκάθητο δ' ἐκτὸς τῶν
ἄλλων καὶ ὁ πρῶν πρωθυπουργὸς Γοβλέ, ὡς καὶ δύο ἀντι-
πρόσωποι τῆς Ἑταιρίας τῶν Ἀγγλων λογίων, τοῦ ποιητοῦ
Τέννyson λαβόντες τὴν πρωτοβουλίαν, ὅπως συμμετάσχωσι
δι' ἀντιπροσώπων καὶ οἱ Ἀγγλοι συγγραφεῖς τοσούτον ἐπι-
σήμου ἐπέτελου τῆς γαλλικῆς φιλολογίας. Κατὰ τὰ ἐπιτόρ-
πια πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Κλαρετῆ ἐξάρας τερπνὰ καὶ
εὐγλωττῶς τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρίας, κατὰ τὸν πεντηκονταετῆ
αὐτῆς βίον. «Ἡ ἑταιρία ἡμῶν, κύριοι, εἶπε τελευτῶν, ἐτή-
ρησεν ἐπὶ πεντηκονταετίαν, πάντοτε φωτεινὴν, ἕνα σπινθῆρα
τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου πυρός, ὅπερ ἔφλεγε τὰς ψυχὰς τῶν ἰδρυτῶν
αὐτῆς. Μετὰ πεντήκοντα ἔτη ἐκείνοι, οἵτινες θὰ πανηγυρί-
σωσι τὴν ἐκατονταετηρίδα τῆς Ἑταιρίας, θὰ δυνήθωσιν, ἐλ-
πίζω, νὰ εἰπωσιν ὅτι ὁ διαρρευσας δευτέρως ἡμῖς αἰῶν
ἐγένετο ἄξιος τοῦ πρώτου. Ἡμεῖς δὲν θὰ παρעureθῶμεν εἰς
τὴν ἑορτὴν ἐκείνην... τί λέγω;... ἀκούω τὰς διαμαρ-
τυρίας τῶν νεωτέρων—θὰ παρעureσκεθε λοιπὸν καὶ δὲ δυ-
νηθῆτε νὰ ἀπευθύνετε εἰς τοὺς σημερινούς πανηγυριστὰς τὸν
χαίρετισμόν, ὃν ἡμεῖς ἀπευθύνομεν πρὸς τοὺς ἰδρυτὰς τῆς
Ἑταιρίας. Ὁ δὲ δυνήθητε νὰ εἴπητε περὶ ἡμῶν ὅτι ἡμεῖς λέ-
γομεν περὶ ἐκείνων. Ἐγένοντο ἄξιοι τῶν γαλλικῶν γραμμά-
των, διότι παρέσχον εἰς τοὺς γράφοντας τὴν εὐκαιρίαν νὰ
συντρέχωσιν ἀλλήλους καὶ νὰ χειραφετηθῶσιν. Ἐστῶσαν εὐ-
λογητοί, ἔστῶσαν δεδοξασμένοι, διότι κατέστησαν δυνατοὶ
εἰς τοὺς λογίους νὰ ζῶσι καὶ νὰ ἀμείβωνται, τοῦτο δ' ἐξ-
ασφαλίζει τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν των...». Μετὰ
τὴν πρόποσιν ταύτην, ἐγένοντο καὶ ἄλλαι πολλαὶ περὶ αὐ-
τῆς καὶ ἔμμετροι.

— Ἐν Παρίσις ἐνεκαινίσθη, κατὰ τὰ Ἡλύσια, διεθνὴς
ἐκθεσις τῶν κατὰ τῆς πυρπολήσεως τῶν θεάτρων ἐπινοιών καὶ
προφυλάξεων, ὑπὸ κομιτᾶτον ἐπίτηδες διοργανωθέντος ἐξ ἀν-
δρῶν ἐξεχόντων. Εἰσὶ δὲ δεκάτ' ἐν τῇ ἐκθέσει ὅλα τὰ συστήμα-
τα τῆς πρόληψεως τῶν πυρκαϊῶν, οἷον ὑφάσματα καὶ χάρτης
ἄφλεκτος, τρόποι φωτισμοῦ ἡλεκτρικοῦ, μεταλλικαὶ συσ-
σκευαί, σώστρα διάφορα, ἀποσβεστήρες, ἐξαγγελοὶ τοῦ πρῶ-
του σπινθῆρος τοῦ πυρός, ἀντίλκ'α, τηλέφωνα τοῦ κινδύνου,
παραπετάσματα καὶ πάσα κατασβεστικὴ μέθοδος. Ἐτι δὲ
σχέδια θεάτρων ἀκινδύνων, θερμάνσεως σχέδια καὶ ἀερισμοῦ,
τὰ ἐπικουρικὰ τοῖς πυρσβεστάσι.

— Δύο ἰταλικαὶ πόλεις προσεχῶς πρόκειται νὰ φωτισθῶ-
σιν δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός, ἡ Νοβάρ'α καὶ ἡ Βενετία. Καὶ ἐν
τῇ πρώτῃ μὲν ἤρξαντο ἤδη αἱ ἀπαίτουμεναι ἐργασίαι πρὸς

τοποθέτησιν τῶν ηλεκτρικῶν συσκευῶν, ἐν τῇ δευτέρᾳ δὲ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἀπεδέχθη ὁμοφώνως τὰς περὶ ηλεκτρικοῦ φωτισμοῦ προτάσεις ἐπιχειρηματίου τινός.

Ἡ Κυβέρνησις, ἀποφασίσασα νὰ μετὰσχῃ τῆς ἐν Παρίσιος ἐκθέσεως, ἐπέστειλε νὰ ἀναβῇ τὴν περὶ τούτου φροντίδα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων, ὅπως συνδιασθῇ αὐτὴ μετὰ τῆς τῶν Ὀλυμπίων ἐκθέσεως, ἣ ὅποια ἐθεωρεῖτο καλὸν νὰ τελεσθῇ κατόπιν τῆς ἐν Παρίσιος. Ἀλλὰ κατὰ τὸ 1888 συμπιπτεῖ ἡ εἰκοσιπενταετηρίδος τῆς ἀνάδου εἰς τὸν θρόνον τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ἥτις θέλει ἑορτασθῇ μετὰ τῆς προσήκουσας λαμπρότητος. Ταῦτα ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ Κυβέρνησις προετίμησεν, ἵνα τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ζαπτείου μὲν γάρου καὶ ἡ ἐκθεσις τῶν Ὀλυμπίων τελεσθῶσι συγχρόνως μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῆς εἰσοσιπενταετηρίδος, πρὸς τοῦτο δὲ ὁ κ. Τριχοῦπης ἤρξατο συνηνοῦσθαι μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων. Ἡ Ὀλυμπιακὴ ἐκθεσις θὰ περιλάβῃ τὰ ἐκθέματα ὅλης τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, εἰς τὴν τῶν Παρίσιων δὲ θὰ ἀποσταλῶσι κατὰ τὸ 1889 ἐξ αὐτῆς ἐκεῖνα μόνον τὰ εἶδη, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἀφορμὴ πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ἡμετέρων βιομηχανικῶν ἢ φυσικῶν προϊόντων εἰς ξένους χώρους, καὶ ἄλλων, τὰ ὁποῖα, διὰ τὴν ἐκ τῶν προτέρων ἀνεγνωρισμένην αὐτῶν τελειότητα, θὰ συντελέσωσι πρὸς ἀπόδειξιν τῆς παρ' ἡμῖν γενομένης προόδου. Οὕτως εἰς μὲν τὴν ἐκθεσιν τῶν Ὀλυμπίων δὲν θὰ ἐπιτραπῇ εἰμὴ λίαν περιορισμένως ἡ πώλησις ἐκθεμάτων, ὅπως μὴ παραβιάσῃ ὁ ἐνταῦθα ἐμπορικὸς συναγωνισμὸς, ἐκ τοῦναντίου δὲ τὰ εἰς τὴν τῶν Παρίσιων ἀποσταλόμενα θὰ ἐπιζητηθῇ νὰ πωληθῶσιν, ὅπως καταστῶσι γνωστὰ καὶ ἐπιτευχθῇ ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ζήτησις καὶ κατανάλωσις.

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηναίων ἀνεκινώθη ἔγγραφον τοῦ νομάρχου Ἀττικῆς πρὸς τὸν δήμαρχον, δι' οὗ οὗτος μετὰ χαρᾶς ἀγγέλλει, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀπεφάσισε ὁριστικῶς νὰ χρησιμοποιοῖται τὰ ὑπὲρ κοινωφελούς τινος ἔργου κατὰ καιροῦς εἰς διάθεσιν τοῦ ὑπὸ μοιγεῖον τεθέντα κτήρια διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐθνικοῦ θεάτρου καὶ αἰτεῖται, ὅπως ὁ δῆμος παραχωρήσῃ ὡς κατάλληλον πρὸς τοῦτο χώρον μέρος τῆς πλατείας Κάνιγγος. Μετὰ συζήτησιν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισεν ὅπως τὸ ἔγγραφον τοῦτο παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ καλλωπισμοῦ ἐπιτροπὴν, ἵνα διασκεφθῇ ἐπ' αὐτοῦ καὶ ὑποβάλῃ τὴν ἐκθεσιν τῆς.

Προσεσχὺν ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὑποβάλλεται εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον περὶ συστάσεως μουσείου ἐκτύπων ἀγαλμάτων. Τὸ μουσεῖον τοῦτο, ὅπερ θὰ περιλαμβάνῃ ἅπαντα τὰ ἐκτυπα τῶν ἀγαλμάτων καὶ τῆς ἀρχαίας τέχνης, τὰ εὐρισκόμενα εἰς ξένα μουσεῖα, πρὸς δὲ καὶ ἐκτυπα τῶν ἔργων τοῦ μεσαιῶνος καὶ τῆς νεωτέρας τέχνης, θὰ οἰκοδομηθῇ κατὰ σχέδιον ἐκπονηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Τσίλλερ εἰς τὸν ὄπισθεν τοῦ κεντρικοῦ μουσείου χώρον.

Ἀφίκετο μετὰ τοῦ θιάσου αὐτοῦ ὁ διάσημος ἡθοποιὸς κ. Κοκλὲν, ἔδωκε δὲ δύο παραστάσεις ἐν τῷ χειμερινῷ θεάτρῳ, εἰς ἃς πολὺ πλῆθος συνέρρευσεν. Κατὰ τὴν πρώτην παραστάσιν ἐδιδάχθησαν ὁ Gringoire, ἔμμετρον μονόπρακτον δαμάτιον τοῦ Banville καὶ αἱ Précieuses Ridicules τοῦ Μολιέρου, ἀπηγγέλλθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Κοκλὲν τὸ ἔμμετρον διηγηματικὸν τοῦ Φραγκίσκου Κοππὲς «Le Naufrage» καὶ ὁ κωμικὸς μονόλογος «La vie». Κατὰ τὴν δευτέραν ἐδιδάχθη τὸ δράμα «L' aventurière». Ὁ ἔξοχος καλλιτέχνης ὑπῆρξε κατὰ πάντα ἄξιος τῆς φήμης του, τὸ συνέλθον δ' εἰς τὰς παραστάσεις του κοινὸν ἐνθουσιωδῶς ἐπευφήμησεν αὐτόν.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ἀνεγνώσθη ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ Συμβουλίου διανομῆς διαγωνίσματος ἀγωνοδότης ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτῆς κ. Ι. Χ. Βάμβα ἱατροῦ. Κατὰ τὴν ἐκθεσιν ταύτην τρία ἱατρικὰ ἔργα ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν ἀγῶνα: α') περὶ πληγοπνευμονίας, β') περὶ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ χολέρας κατὰ τὸ ἔτος 1883 καὶ γ') περὶ τῶν καλουμένων συνεχῶν πυρετῶν, ἥτις περὶ ἐλαφροτέρων μορφῶν τοῦ κοιλιακοῦ τύπου. Ἐκ τῶν συγγραμμάτων τούτων ἡ ἐπιτροπὴ οὐδὲν ἔκρινεν ἄξιον βραβεύσεως, ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ δύο τούτων περιέχουσιν ἀξίας λόγου μελέτας καὶ κρίνονται ἄξια δημοσιεύσεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 8 τοῦ διέποντος τὴν ἐπιτροπὴν καταστατικοῦ, ἀπένεμιν εἰς μὲν τὸν συγγραφέα τῆς περὶ πυρετῶν πραγματείας χιλιόδραχμον ἐνδάρρυνσιν, εἰς δὲ τὸν περὶ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τὸ ἔτος 1883 ἐπιδημίας τῆς χολέρας

πεντακοσιδραχμον. Μετὰ τοῦτο ἀποσφραγίσας τοὺς φακέλους τοὺς περιέχοντας τὰ δνόματα τῶν συγγραφέων, ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Ἀναγνωστάκης ἀνέγνω γεγωνυῖα τῇ φωνῇ τὸ τοῦ συγγραφέως τῆς πρώτης πραγματείας, ὅστις εἶνε ὁ κ. Γ. Βάφας, ἱατρός ἐν Ἀθήναις, καὶ τοῦ τῆς δευτέρας, ὅστις εἶνε ὁ ἐν Καῖρῳ Ἕλληνας ἱατρός κ. Διονύσιος Οἰκονομόπουλος, πρῆν στρατιωτικὸς ἱατρός. Διὰ ζωηρῶν χειροκροτημάτων ἐχαίρεισαν οἱ παριστάμενοι τὸν παρόντα συμπαθέστατον ἱατρὸν κ. Γ. Βάφαν καὶ συνεχάρησαν θερμῶς αὐτῷ, ὅτι δευτέραν ταύτην φορὰν τυγχάνει τοιαύτης εὐδοκίμησεως ἐν τῷ αὐτῷ διαγωνίσματι.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρνασσοῦ, ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ὁ κ. Ἀχιλλεὺς Παράσχος ἀπήγγειλεν ἀνέκδοτον αὐτοῦ ποίημα, ἀποτελοῦν μέρος τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἔργου ὁ Ἀλφρέδος.

Ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα ὁ τραπεζίτης Ἐμμανουὴλ Χαρίλαος, ὅστις καὶ τὴν κάλαμον πάννυ εὐφρῶς ἐχειρίζετο, γράψας ἄλλοτε ἐν τῇ «Ἑστία» διηγηματὰ πλήρη πνεύματος, ὡς π.χ. τὴν «Βιβλιοθήκην τοῦ κυρ Δούκα», τὴν «Μονόβαλμον Ὑπνέτριαν» κτλ.

Ἡ πρῦτα εἰς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ μίαν ὅσιν ἱστορὴν κλινικῆς χειρουργικῆς. Οἱ διαγωνισθησάμενοι δέον νὰ ὦσι διδάκτορες τῆς ἱατρικῆς ἢ καὶ τελειόφοιτοι, ὑπηρετήσαντες ὅμως ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος δύο ὑποβοηθοί. Ὁ διαγωνισμὸς γνήσεται τῇ 4ῃ προσεχούς Ἰανουαρίου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἐκτετάσεων.

Ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἀγγέλλεται ἡ ἐκδόσις «Ἀρχαιολογικοῦ Θησαυροῦ», ἥτοι βιβλικοῦ τῆς ἐλληνικῆς καὶ ρωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας μετὰ 1,000 ἐν τῷ καιμένῳ εἰκόνων, σχημάτων καὶ πινάκων τοπογραφικῶν, γεωγραφικῶν κτλ. ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Ρ. Ραγκαβῆ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο, οὗ ἡ χρησιμότης καὶ σπουδαιότης εἶνε αὐτόδηλος θέλει ἐκδίδεσθαι κατὰ τεύχη, θὰ ἐκτυπωθῇ δὲ λίαν φιλοκάλως.

Ὅγκωδες, φιλοκάλως ἐκτετυπωμένον καὶ μετ' εἰκόνων ἐξεδόθη τὸ «Ἀττικὸν Ἡμερολόγιον» τοῦ κ. Εἰρήνη Ἀσωπίου διὰ τὸ ἔτος 1888. Τὸ ἡμερολόγιον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διαιρεῖται εἰς δύο μέρη τὸ καθαυτὸ «Ἀττικὸν Ἡμερολόγιον» καὶ τὸ «Ἡμερολόγιον τῶν Κυριῶν», περιλαμβανόν ἀποκλειστικῶς ὕλην διὰ κυρίας προωρισμένην. Καὶ τὸ πρῶτον μὲν μέρος περιλαμβάνει ἄρθρα τῶν κ.κ. Ἀσωπίου, Ραγκαβῆ, Μομφερράτου, Καζάζη, Κ. Ξένου, Ἀγαθοβάνου, Καζάζη, Γουνάρη κτλ. καὶ ποιήματα τῶν κ.κ. Α. Παράσχου, Σουρῆ, Παλαμᾶ, Μαρτινέλη κτλ. Τὸ δευτερόν δὲ διαφόρους πραγματείας εἶτε ὑπὸ κυριῶν, εἶτε χάριν κυριῶν γεγραμμένας. Τὸ «Ἀττικὸν Ἡμερολόγιον» ἀποτελεῖται ἐν ὅλῳ ἐκ σελίδων 602, εὐρίσκεται δ' ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖ τῆς «Ἑστίας», πωλούμενον ἀντὶ δραχμῶν 5 ἐν Ἀθήναις καὶ δραχ. 6 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

Ἐξεδόθη, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἡ πρὸ πολὺ ἐν τῇ Revue d' Histoire Diplomatique δημοσιευθεῖσα ἱστορικὴ μελέτη τοῦ κ. Α. Βικέλα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Σύστασις τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου καὶ τὰ ὅρια αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ μέχρι τῆς ἐν Βερολίνῳ συνόδου». Ἡ πραγματεία αὕτης εὐρυτέραν ἀνάλυσιν θὰ δώσωμεν ἐν ἐπομένῳ φύλλῳ, πωλεῖται ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖ τῆς «Ἑστίας» ἀντὶ δραχμῆς.

Ἐξεδόθη τὸ τεύχος τοῦ Νοεμβρίου τῆς ὑπὸ τοῦ τμηματάρχου τῆς γεωργίας κ. Π. Γενναδίου ἐκδιδόμενου ἀξιολόγου περιοδικοῦ «Ἑλληνικὴ Γεωργία».

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῇ, 11 Δεκεμβρίου

Ἡ Βουλὴ, καὶ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις ἐξακολουθεῖ ἀπέχουσα τῶν συνεδριάσεων, προβαίνει δραστηρίως εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐργασίαν. Εἰς τὰς συνεδριάσεις παρίστανται δύο μόνον ἀντιπολιτευόμενοι, οἱ κκ. Κόρπας καὶ Ἀγ. Μεταξᾶς. Μεταξὺ τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν νομοσχεδίων εἶνε τὸ περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων καὶ τὸ περὶ κωδικοποιήσεως προσωρτίων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἐμπορικῆς συμβάσεως, καθ' ἣν ἐπετευχθῇ ἡ μὴ ὕψωσις τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τῆς σταφίδος πλέον τῶν 6